

QK. 295

v. Globig

26
3594

10

PERILLVSTRI

AC

EXCELLENTISSIMO DOMINO,

D O M I N O

IOHANNI GOTTHELF

DE GLOBIG

IN REGIS POLONIAE ET ELECTORIS
SAXONIAE SVPREMO CONSISTORIO

DRESDENSI

PRAESIDI

DE NATA FILIA

PIE

CONGRATVLATVR

CONRADVS IVLIVS FRIDERICI

MOEKRIZ. MISN.

REV. MINIST. CANDIDAT.

L I P S I A E
EX OFFICINA LANGENHEMIA.

BERLIN
AC
KUNST-UND WISSENSCHAFTEN

JOHANN GOTTHELF
DE GLOIG
IN WELCHER MANIER
DIE KUNST
DIE NACHAHMUNG
DIE NACHAHMUNG
DIE NACHAHMUNG

BERLIN
KUNST-UND WISSENSCHAFTEN
DIE NACHAHMUNG
DIE NACHAHMUNG
DIE NACHAHMUNG
DIE NACHAHMUNG
DIE NACHAHMUNG

*Fortes creantur fortibus; et bonis:
- - - - nec imbellem feroces
Progenerant aquilae columbam.*

HORAT. Carm. L. IV. Ode 4.

VIR EXCELLENTISSIME,

ermulta, eaque insignia bona TIBI a Deo et natura concessa esse, nemo ignorat: permulta quoque iam TVIS meritis virtuteque digna TE praemia tulisse, nec minus multas res TIBI laete prospereque euenisse, quae iam saepius animum TVVM eximio compleuerint gaudio, neminem potest fugere. Gaudes gratia POTENTISSIMI ac INDVLGENTISSIMI REGIS; splendidissimis fulges honoribus, TIBI ob summas virtutes delatis. Affinitatem TIBI contraxisti cum domo longe illustrissima. Omnes summi et optimi viri TE adamarunt et venerantur, et vel infima quisque for-

* 2

te,

te, TVAM comitatem lenitatem et benignitatem col-
laudant.

Quae omnia etsi in TE, praecipuam quandam fe-
licitatem constituent, meritoque animum TVVM omni
tempore perfuderint mira laetitia: tamen laetitia fortis,
qua nunc gaudes, reliquas omnes, si non superat, certe
extollit et roborat. Etenim nata TIBI iterum proles
est ex ILLVSTRISSIMA CONIVGE quae pa-
rentum referret imaginem. Procreatione huius sobolis
TVAE felicitati accessit bonum, cui nec honores, nec
imperia, neque diuitiae sunt anteponenda. Procreatio
sobolis sane omni tempore pro tali bono iudicata est, quo
absolueretur summa viri boni felicitas. Absentia contra
prolis, ex existimatione hominum, possessiones vel omnium
rerum humanarum minuuntur, laetitiaque frangitur.

Laetaris igitur felicitate perquam insigni. Gaudent
TEcum TVA forte omnes boni, TIBIque de ea gra-
tulantur. Laetor et ego, piaque vota concipio, quo in-
tegra TIBI semper constet haec laetitia.

Verum qua ratione id melius a me effici possit, quam
si pace TVA, VIR EXCELLENTISSIME, pro
modo virium mearum, paucis ostendero, *procreationem
sobolis bonum esse, cui nulla alia res humana anteferenda
sit, imo bonum esse, quo reliquorum omnium praestantia
et utilitas augeatur et absoluat.*

Iam primum communi consensu apud omnes popu-
los, semper quasi sancitum fuit, foecundum matrimo-
nium, magnamque progeniem, in magno honore esse
habendam, nec minus hanc fortunam praecipuis quibus-
dam commodis et emolumentis cohonestandam esse. Sem-
per in laude coniugii et viri positum fuit, magna stirpe
stipatum esse. Declarant id tot leges et instituta omnium
fere

* * *

5

fere gentium, inprimis autem Graecorum et Romanorum.

Lucii quidem Aemilii Pauli laus et gloria non magis propter victoriam de Perſeo, qua eum debellauit; et de illo triumphum egit, nobilis et praeclara cenſetur, quam quod ei tanta fuerit liberorum progenies, vt duos in adoptionem dare poſſet. Multae ſunt praeclarae reſ geſtae Appi Claudii, illius diſſuaſio pacis cum Pyrrho valde celebratur: tamen illa praecipua eius felicitas inprimis commemoratur, quod quinque filiae, et quatuor filii ei eſſent, a quibus, conſularibus, etiam eſt elatus. Deſectus autem liberorum ſemper calamitatibus humanis eſt annumeratus. Inde quoque apud illas gentes factum eſt, vt ſterilitas, vel iuſta cauſa diuortii exiſteret.

Tantum vero abeſt, vt haec communis et ab omnibus fere populis recepta opinio, qua foecunditati matrimonii tantum felicitatis tributum fuit, falſa et vana, aut a homine chriſtiano aliena reſ ſit declaranda. Deus potius hanc opinionem ſuis effatis comprobauit, et magnam laetamque progeniem inter bona retulit, quibus ipſe pietatem et amorem erga ſe remuneraturus ſit. Non ſolum diuinus vates in Pſalmis nos docet: liberorum hereditatem a Ioua eſſe; foetus ventris praemio dari ab eodem, ſed etiam paſſim in oraculis diuinis a Deo, populo ſuo magna ſtirps, ſpes, ob verum ſui cultum proponitur, et ſterilitas, metus, ob eius neglectum interponitur. Dauides ergo nulla alia re magis gauisus eſt, de eaque ſibi plauſit, quam quod Deus ei teſtatum fecerat, ſuam domum continuam et perennem fore.

Sed et aliae pergraues adſunt cauſae, ex quibus felicitas, e procreatione ſobolis oriunda eluceat. Si, vt praeclare iudicat Cicero in Laelio, fruſtus ingeii et virtutis,

tutis, omnisque praestantiae, tum maxime capitur, cum in proximum quemque confertur: nonne prole, vel vna ex omnibus re, vsus et fructus omnium possessionum et comodorum nostrorum ad nos redeunt, et in nostros vsus quasi conuertuntur? Nonne absentibus liberis, fructus laborum et praeclare factorum nostrorum vna cum nobis pereunt et euanescent? Quis sit, qui honores, gloriam virtutis rerumque gestarum, opes, diuitias, ingenium et gratiam, in alium quemque transferri, magis cupiat, quam in liberos? Proxima enim societas est in liberis. Et quid dulcius hominum generi a natura datum est, quam sui cuique liberi? Quis denique mortalium foret, qui bonum magno labore, multoque sudore partum, in diem tantum comparari, sibi que prodesse vellet. In liberis autem omnia nostra bona, per multas generationes nobis adhuc profunt.

Et quod maximum est, fructus bonorum nostrorum, quos quilibet bonus cum aliis communicari cupit, nemini alii melius et rectius impertiri possunt, nisi liberis a se procreatis. Etenim nemo dubitat, liberos per multa bona et emolumenta per ipsam generationem a parentibus trahere. Semina virtutis, magni et excellentis ingenii in ipsa iam conceptione sparguntur. Verum sit bona puero indoles, sit felicissimum ingenium, sint praeclarae denique animi et corporis dotes, nisi his bonis recta et bene instituta accedat educatio, sterilis et horridus erit ager. Quid vero in formandis ingeniis, et fingendis liberorum moribus, recta disciplina, sine qua educatio nulla est, efficacius esse potest? Quae sane a nemine alio, quam a parentibus praeclaris, sapientibus et omni virtute conspicuis expectari potest. Magnorum virorum liberi non, nisi inter magnas res et praeclara facinora

ra

ra versantur. Nihil vident, praeter res praeclaras et magnificas. Aures eorum personat laus et fama paternae maternaeque virtutis et gloriae. Quocumque se versant, conspiciunt praeclaras res gestas parentum, quae cum eos assidue comitentur, animos liberorum ad similes ausus prouocant, et a vitiis retrahunt. Quae vis et utilitas disciplinae sit, optime demonstrat apud Romanos gloria et splendor familiae, Appiorum, Fabiorum, Aemiliorum et Corneliorum ex quibus per plures aetates viri boni et fortes prouenere, qui maiorum gloriam et splendorem in cuius possessionem venerant, et tuerentur et auerent. Huc quoque arte, Augusta stirps Ottonum et Henricorum, quorum innumera in Germaniam nostram collata beneficia, sempiternam eorum facient memoriam, tamdiu viguit.

Sed cur antiqua relego, quo ostendam, liberos parentum virtutibus imbui et ornari? cum TE, VIR PERILLVSTRIS, domestica felicitas hanc rem edoceat. Socrus TVA ILLVSTRISSIMA COMES DE BRVHL, certe est decus et ornamentum omnium honestissimarum matronarum. Illius sapientia et perspicacia veri ab omnibus cognita et perspecta est. Nec minus religio, et pietas a parentibus suis accepta, et a se diligenter conseruata, probitas, modestia, comitas et benignitas eius a singulis vno ore laudantur et suspiciuntur. Quis denique illius venustate et gratia non teneatur? Num vero vel vna harum virtutum in TVA ILLVSTRISSIMA CONIVGE desideratur? Eius virtutes TE omnium mortalium beatissimum reddunt: lepos autem, venustas, suauitas et gratia illius, TVAM vitam perpetua voluptate et iucunditate replent et cumulant.

Tot

Z6 3594

OK

X 355 97 94

VD18

8

Tot ergo ac tanta bona vnus TIBI attulit dies.
 Consecutus es DOMINE bonum, omnium populorum
 consensu maximum. Deus concessit TIBI felicitatem,
 amori, cultui et pietati erga se propositam, et qua
 eius cultores maxime se iactarunt. Nata est TIBI, ex
 coniuge omni laude maiori, Filia, ad quam haereditas
 paternae maternaeque gloriae, et factorum imitatio per-
 tinet. De nullo alio igitur clariori monumento TIBI
 cogitandum erit, cum relicturis sis effigiem morum TVO-
 RVM, virtutis, pietatis, ingenii, filiam. Et cum Paren-
 tum virtutes, praeclare facta, et felicitas, locupletes sint
 testes de virtute, praeclare gestis, et prosperitate nato-
 rum: nihil magis huic recenti nata erit apprecandum,
 quam vt Deus benignissimus, eam vna cum Illustrissimis
 parentibus diu adhuc sospitem ac felicem in vita conferuet,
 praesentemque laetitiam etiam in posterum concessa ma-
 sculina prole augeat atque corroboret. Deus cui omnes
 boni curae sunt, et qui iis aequae fauet, ac illorum insti-
 tutis et consiliis, ad sui honorem vtilitatemque humani
 generis spectantibus, TE saluti et commodis Ecclesiae
 assidue inuigilantem sua gratia muniat, et TVVM in
 Ecclesiam studium promoueat, TEque omni felicitatis
 genere cumulatifimum reddat. Iubeat Deus, vt TVVS
 TVAEque Illustrissimae Domus splendor gloria et felici-
 tas vna cum crescente aetate TVAE filiae augeatur
 et crescat. Quibus votis, Deus, numen benignissimum,
 ita annuat, vt me, measque res TVO Patrocinio com-
 mendatissimas esse cupio, omnique submissione rogo.
 Dabam Wurzenae a. d. xvii. April. MDCCCLVIII.

Crescit occulto velut arbor aeno

Fama Marcelli;

HORAT. Carm. L. I. Od. 12.

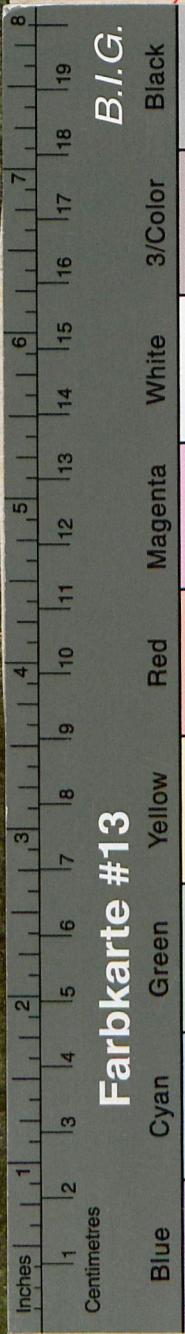
ML

AK. 295

v. Globig

Z6
3594

B.I.G.

ILLVSTRI

AC

TISSIMO DOMINO,

M I N O

GOTTHELF
GLOBIG

ONIAE ET ELECTORIS
VPREMO CONSISTORIO

RESDENSI

AESIDI

ATA FILIA

PIE

GRATVLATVR

IVLIVS FRIDERICI

OEKRIZ. MISN.

INIST. CANDIDAT.

IP S I A E

INA LANGENHEMIA.

